

Bài 1. Những uẩn-khuất cần được làm sáng tỏ:

Cách nay mười năm, khi rất ít người biết hoặc nghe tên nhà báo Việt Thường, tình cờ tôi thấy cuốn sách có tựa đề “Những tên đặc công đỏ trong phong trào đòi hỏi dân chủ cho Việt Nam” của ba tác giả Việt-Thường, Nam-Nhân và Lý-Tuấn trên kệ của một nhà bán sách tại Nam California. Trên bìa cuốn sách này in tên và hình của Nguyễn H.?, Đoàn-viết-Hoạt, Trần-Khuê, Lý-chánh-Trung, Trịnh-công-Sơn, Trần-Độ, Nguyễn-thanh-Giang và nhất là nhóm Thông-Luận, Nguyễn-gia-Kiểm, Bùi-Tín và Vũ-thư-Hiền là những người sống ở ngoại-ô Paris mà tôi để tâm tìm hiểu từ mấy chục năm trước về sinh-hoạt và đường-lối chính-trị của họ. Cuốn sách gồm 540 trang do Nhà Xuất Bản Hưng-Việt tại Mỹ in năm 2004, nhà sách Văn Bút ở cạnh Phúc-lộc-Thọ, Little Saigon đại diện phát-hành và được bán với giá 18 USD.

Hai tác-giả Nam-Nhân và Lý-Tuấn, vào thời điểm đó, tôi chưa biết là ai và thuộc khuynh-hướng chính-trị nào, có phải là đồng-chí của nhà báo Việt-Thường hay không và nhất là: Cuối tất cả 11 bài viết về 11 nhân-vật và khuynh-hướng trên không ghi mỗi bài là của tác-giả nào. Điều đó có nghĩa là cả ba tác-giả đều đồng quan-điểm và cùng chịu trách-nhiệm ngang nhau về tất cả những gì được nêu ra trong 540 trang sách này. Sự việc ấy rất ít xảy ra trong sinh-hoạt báo-chí, nhất là trong lãnh-vực biên-khảo về chính-trị vô-cùng phức-tạp và nhiều cạm-bẫy nhất từ trước đến nay. Đây chính là lý-do khiến tôi mua cuốn sách này để xem ba tác-giả trên dựa vào những yếu-tố nào để xếp loại các nhân-vật trên. Dù chưa đọc, nhưng việc xếp loại ấy cũng có vẻ cùng chiều với cách nhìn của những người biết và có kinh-nghiệm với CS, trong đó có tôi. Từ nhiều năm trước đó, chưa bao giờ kể viết bài này tin rằng 11 nhân-vật và khuynh-hướng chính-trị kể trên và... một số người khác nữa..., thực sự đấu-tranh cho quyền-lợi đích-thực của Đất Nước và cho Nền Dân Chủ thật sự tại VN. Họ chỉ là con bài của CSVN, bất-mãn vì không được trọng-đãi, là những kẻ chống đối cò mồi ở trong nước để chứng tỏ rằng tại VN vẫn có dân-chủ ở một mức độ nào đó, hoặc họ được gửi ra hải-ngoại để xâm-nhập nhằm phân-hóa, lèo-lái khối người Việt gốc tị nạn và dự-trù cho những biến-chuyển tương-lai tại VN. Rất có thể, trong tình huống xấu nhất, những con bài này sẽ là những người được CSVN dàn-dựng để nằm trong một cơ-cấu làm trái độn, một chính-phủ liên-hiệp lâm thời chẳng hạn, nhằm mở đường cho những người nắm quyền cao nhất và nhiều tội-ác nhất của CSVN từ trước đến nay đào thoát với số tài-sản khổng-lò mà họ đã từ từ chuyển ra ngoại-quốc qua việc chuyển tiền cho những đệ-tử trung-thành hoặc thân-quyến và nhất là qua hệ-thống rửa tiền rất quy-mô tại khắp nơi trên thế-giới. Từ vài chục năm qua, người ta có thể gửi hàng triệu đô-la từ Mỹ và nhiều nước khác về VN và từ VN ra nước ngoài qua điện thoại cầm tay chỉ trong vòng một giờ, khó có ai làm thống-kê được. Một số trung-tâm thương-mại Á-Châu ở Nam Cali được ghi-nhận là do tiền của VC gửi qua để xây cất. Cơ-quan an-ninh Tây Âu, nhất là Mỹ biết rõ các tổ-chức và sinh-hoạt này từ lâu, nhưng chỉ âm-thầm theo dõi.

Sau khi nghiên-cứu văn-phong trong toàn cuốn sách, để ý đến từng từ-ngữ được dùng, người ta có thể đưa ra kết luận là cuốn sách trên viết bởi một tác-giả duy nhất. Đó là nhà báo Việt Thường!. Bởi lẽ từ giữa thập niên 60 của thế-kỷ trước, kể viết bài này đã nhiều năm dịch tài-liệu VC trong nhiều lãnh-vực ra anh-ngữ cho cơ-quan khai-thác tài-liệu nên không thể làm-lẫn được. Sau khi biết chắc điều đó, chúng tôi tìm hiểu để biết Nam-Nhân và Lý-Tuấn là hai người có thật hay chỉ là những nhân-vật tưởng-tượng do nhà báo Việt Thường đặt ra vì một lý-do riêng-tu, thâm-kín nào đó?. Nếu là hai người có thật thì họ là ai, trước kia làm gì, hoạt-động ra sao; nhất là hiện nay thuộc khuynh-hướng nào và tại sao họ lại đứng tên và chịu trách-nhiệm chung với một người có gốc-gác ở phía bên kia chiến-tuyến, dù đương-sự tự khai có một thời gian bị đầy-đọa sau 1954, bị VC bỏ tù sau khi được chúng gửi vào Miền Nam với danh-nghĩa là một “nhà báo đi thực tế” để nghiên-cứu tại chỗ và có “hộ-khẩu sang-trọng ở Saigon”. Lý-do bị bỏ tù được giải thích

là vì đã viết những nhận-định đánh giá cao QLVNCH và không tán-thành việc đưa quân, công-cán-chính VNCH vào các trại tù được gọi là trại cải-tạo ở VN. Điều đó do VT nói ra, nhưng sự thật ra sao khó ai kiểm chứng được. VT được giới thiệu trên một trang điện báo dành cho ông ta như sau: (Nguyên-văn)

“Nhà Báo Việt Thường là nạn nhân, tù nhân kiên giam của Tập Đoàn Việt Gian CS. Sau khi ra tù được Anh Quốc mời ra hải ngoại trên danh nghĩa tù nhân lương tâm, nhà báo bị lao tù, bị đàn áp bởi Tập Đoàn Việt Gian CS.

Nhà Báo Việt Thường tiết lộ lý do ông chống Tập Đoàn Việt Gian CS vì THÙ NHÀ, NỢ NƯỚC, gia đình bị tiêu tán, nhà cửa mồ mả ông cha bị bọn việt gian cs đánh phá tan hoang, cá nhân nhiều năm lao động, tù đày. Lần cuối bị tù vì Nhà Báo Việt Thường viết tường trình và kiến nghị yêu cầu trả tự do cho Quân Cán Chính VNCH vì đó là thành phần TINH HOA CỦA TỔ QUỐC, là chủ lực để đưa Việt Nam hội nhập vào nền văn minh của thế giới.

Qua nhiều phỏng vấn, bình luận thời cuộc, in sách tại hải ngoại Nhà Báo Việt Thường đã vạch trần tội ác của tên Đại Việt Gian HCM. Nhà Báo Việt Thường là người đầu tiên ở hải ngoại tố cáo tội ác của Tập đoàn việt gian cs là Tội Việt Gian. Ông quan điểm là ĐÂM MẮY THẮNG VIỆT GIAN BÚT CHẴNG TÀ.” (Hết)

Một tù-nhân ra khỏi tù, chỉ 6 tháng sau khi hết hạn bị quản-chế đã có mặt ở nước Anh thì câu hỏi được đặt ra là cựu tù-nhân này phải làm đơn và hoàn-tất thủ-tục rất khó-khăn và rườm rà của VC khi còn đang bị quản-chế. Điều này có thể xảy ra cho một tù-nhân chính-trị bị VC trù dập như VT hay không?. Dù có được Chính-phủ Anh mời mọc trọng-vọng thế nào chăng nữa, cũng không ai bắt-buộc được bọn VC phải cấp giấy cho người ấy ra đi. Ngược lại, việc mời mọc với lý-do mang ý-nghĩa chính-trị như thế lại càng khiến CS lưu-ý, đề-phòng hơn và dĩ nhiên, đương- sự sẽ không được đi mà còn bị VC canh-chừng và làm khó hơn nữa, vì chẳng ai chịu thả cộp về rừng, nhất là với truyền-thống đa nghi, CS thà giết lầm cả trăm người còn hơn tha lầm một người mà chúng nghi là nguy-hiểm. Vào thời-điểm 1990, việc tống-xuất tù nhân ra nước ngoài trong kế-hoạch gài người vào trong các tổ-chức đấu tranh giả-hiệu và những khuynh-hướng trở cờ ở hải ngoại chưa được VC nâng lên thành chính-sách như hiện nay!. Một người được coi là biết VT lại tiết-lộ rằng VT được con gái lấy chồng làm trong Tòa Đại Sứ Anh ở VN trước đây bảo-lãnh theo diện đoàn tụ, nhưng sự thật cũng không phải thế mà con rể của VT là một người Anh, có một thời gian làm cho một công ty du-lịch ở VN và vợ chồng người con gái này xin cho VT đoàn-tụ, nhưng hai người đã ly-dị từ lâu. Một người khác được xem là thân-cận hơn, cho tôi hay là VT hiện nay được ở trong khu-vực dành riêng cho các cựu nhân-viên tình báo Anh (MI-5/MI-6), đương-sự đến thăm mà không hẹn trước nên không gặp được. Người viết chỉ mỉm cười vì người ta cố-ý vẽ ra nhiều huyền-thoại cho VT với mục-đích gì, trong khi, đó không phải là điều được tôi hỏi tới?.

Tại sao nhà báo VT sang Anh mà không sang Mỹ, dù Hoa-Kỳ là nơi tiếp- đón những người cựu tù cải-tạo, nạn-nhân của chế-độ CSVN?. Câu trả lời là chính-phủ Mỹ, ngay từ những ngày đầu của làn sóng vượt biển đã có chủ-trương không nhận những người ra đi từ Bắc vĩ-tuyến 17 vì sợ VC lợi-dụng cơ-hội để gài gián-điệp nằm vùng vào Mỹ. Bởi vậy một số khá đông thuộc thành-phần này xin định-cư tại Anh và United Kingdom. Một sự thật vô-cùng nghịch-lý là: Dù mang danh là người tị-nạn CSVN, nhưng một số người Việt ra đi từ Bắc vĩ-tuyến 17 trong nhà vẫn treo hình của Hồ-chí-Minh. Nghe nói về hiện-tượng kỳ-quái trên, lúc đầu tôi không tin, nhưng khi được dẫn vào tư-gia của một gia-đình quê-quán tại Hải-Phòng sống ở Luân-Đôn thì tôi hiểu rằng cộng-đồng người Việt tị-nạn tại Anh có nhiều thành-phần rất phức-tạp. Một điểm đặc-biệt khác là nhà báo VT ít khi dám lộ-diện và ngay cả những người được coi là rất thân cũng không được phép chụp hình ông. Nếu tôi nhớ không lầm thì chỉ có ông Nguyễn-hữu-Luyện ở Mỹ là có chụp hình chung với VT ở Manchester tại Anh Quốc. Nhà báo VT chấp-nhận sống trong tâm-trạng bất-an thường-trục vì ông là một “yếu-nhân” hay vì một lý-do nào khác?. Ngoại trừ những người trong thân tộc không ai biết nhà ông ở đâu, có người cho hay là ông thường-xuyên ở Mỹ, dù trước đây nhiều năm, ông nói với nhiều người rằng ông bị ung-thư phổi tới thời kỳ chót. Không là công dân Mỹ, ông không thể ở Hoa-Kỳ quá 3 tháng và không thể có Medicare và ông sẽ xoay-xở ra sao khi đau ốm?. Trong khi đó, bất kể ai thuộc bất cứ quốc-tịch nào trên 60 tuổi sống tại Anh đều không phải trả tiền thuốc

thang và các phí khoản về y-tế. Tất cả những tin đồn quanh VT và hành-tung của chính ông cũng chỉ nhằm mục-đích đánh bóng, tạo huyền-thoại và hào-quang giả-tạo cho một “nhân-vật được coi là kỳ-bí”. Sống ở các nước Tự Do, Dân Chủ và An-Ninh hàng đầu trên thế-giới mà VT còn đề-phòng và sợ mọi người đến thế thì con người ấy, với cá-tính ấy, có dám làm gì trái ý hoặc dám viết những bài nhận-định khác với quan-điểm của bạo-quyền VC như trong đoạn văn được chép lại ở trên hay không?. Nằm trong cơ-chế CS mà ông còn dám viết thẳng ra những suy-nghĩ của mình để đến nỗi phải đi tù (như ông tự khai); thì hiện nay, nằm ngoài vòng kiềm chế của kẻ thù... ông còn sợ ai? Chẳng lẽ, ông sợ người Quốc-Gia? Hà cứ chi ông phải sợ những người không còn quyền-uy, không đao súng và nhất là họ cũng thù-ghét CS như ông? Hay ông sợ công-lý và sự thật vì trong thân-thể và cuộc sống của ông có nhiều điều ẩn-khuất?.

Sang tới Anh, ông viết sách, báo vạch trần sự thật trong chế-độ tàn-nhẫn, sát nhân của VC, vạch mặt tên HỒ-chí-Minh và bè lũ là những tên bán nước, viết gian bằng những lời-lẽ nặng-nề như thế, nhưng sau đó cả hai bà vợ và hai người con gái của ông đều được lần-lượt đoàn tụ với ông ở Manchester, Anh-Quốc?. VC nhân-đạo đến thế chẳng? VC Dân-chủ và tự-do đến thế ư?. Chung quanh ông có nhiều điều bất thường như thế, nhưng không hiểu ông đã khôn-khéo và dùng những đòn phép gì mà khuyến-dụ được một số người tin-tưởng và quý mến ông?!

Quen biết một số người đấu-tranh chống Cộng, sau nhiều lần sang Luân Đôn, thủ đô Anh-Quốc thuyết trình vào những năm cuối thập niên 80 và đầu thập niên 90 và qua sự tìm hiểu từ những người này, sau cùng chúng tôi được biết Nam-Nhân là ông Nguyễn-đức-Chung, người đứng đầu trang báo điện-tử Hồn-Việt UK online và Lý-Tuấn là ông Ngô-đình-Thiện. Cả hai đều ở Anh-Quốc.

Nội-dung của cuốn sách trên, có thể chúng tôi sẽ đề-cập đến trong một bài viết khác, nhưng giờ này, điều mà chúng tôi muốn biết rõ là tại sao hai ông Nam-Nhân và Lý-Tuấn lại chấp-nhận đứng tên chung với nhà báo Việt Thường qua vai-trò “đồng tác-giả”, dù cả hai ông đều không phải là “đồng-chi” cũ và cũng không viết một chữ nào trong tác-phẩm ấy?. Chúng tôi hy-vọng được nghe lời giải thích rõ-ràng và thoả-đáng cũng như hiểu về thân-thể, quá-khứ của quý-vị vì trên diễn-đàn, qua một số bài viết, người ta thấy vẫn còn một số người đoan chắc rằng VT có hai tên khác là Nam Nhân và Lý-Tuấn, chứ không phải là ba người khác nhau. Vấn-nạn này xảy ra đã khá lâu mà cả VT, Nam-Nhân và Lý-Tuấn không một ai lên tiếng?. Là một độc-giả bỏ tiền ra mua sách và nhất là trong tư-cách một người đấu-tranh chống Cộng, chúng tôi đòi hỏi các tác giả nói trên làm sáng tỏ vấn-đề tuy rất đơn-sơ, nhưng lại mang khá nhiều uẩn-khúc đó!.

(Còn tiếp)

THẾ-HUY.

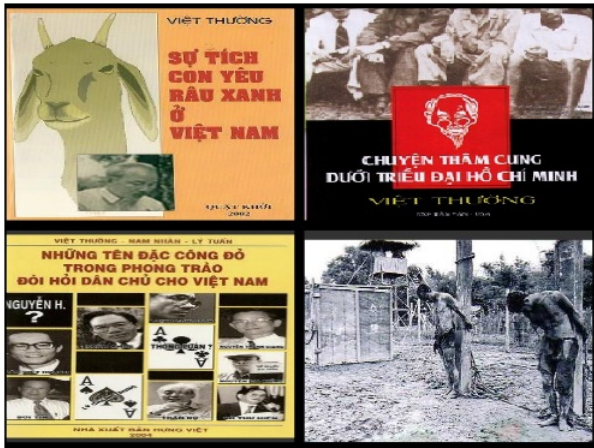
Paris, 18/08/2014.

1- *"Nhà Báo Việt Thường là nạn nhân, tù nhân kiên giam của Tập Đoàn Việt Gian CS. Sau khi ra tù được Anh Quốc mời ra hải ngoại trên danh nghĩa tù nhân lương tâm, nhà báo bị lao tù, bị đàn áp bởi Tập Đoàn Việt Gian CS .*

Nhà Báo Việt Thường tiết lộ lý do ông chống Tập Đoàn Việt Gian CS vì THÙ NHÀ, NỢ NƯỚC, gia đình bị tiêu tán, nhà cửa mồ mả ông cha bị bọn việt gian cs đánh phá tan hoang, cá nhân nhiều năm lao động, tù đày. Lần cuối bị tù vì Nhà Báo Việt Thường viết tường trình và kiến nghị yêu cầu trả tự do cho Quân Cán Chính VNCH vì đó là thành phần TINH HOA CỦA TỔ QUỐC, là chủ lực để đưa Việt Nam hội nhập vào nền văn minh của thế giới.

Qua nhiều phỏng vấn, bình luận thời cuộc, in sách tại hải ngoại Nhà Báo Việt Thường đã vạch trần tội ác của tên Đại Việt Gian HCM. Nhà Báo Việt Thường là người đầu tiên ở hải ngoại tố

cáo tội ác của Tập đoàn việt gian cs là Tội VIỆT GIAN. Ông quan điểm là ĐÂM MẮY THẮNG VIỆT GIAN BÚT CHẴNG TÀ." (Hết)

Nhà Báo Việt Thường là nạn nhân , tù nhân kiên giam của Tập Đoàn Việt Gian CS. Sau khi ra tù được Anh Quốc mời ra hải ngoại trên danh nghĩa tù nhân lương tâm, nhà báo bị lao tù, bị đàn áp bởi Tập Đoàn Việt Gian CS.

Nhà Báo Việt Thường tiết lộ lý do ông chống Tập Đoàn Việt Gian CS là vì THÙ NHÀ, NỢ NƯỚC. gia đình bị tiêu tán, nhà cửa mồ mã ông cha bị bọn việt gian cs đánh phá tan hoang. cá nhân nhiều năm lao động, tù đầy . Lần cuối bị tù vì Nhà Báo Việt Thường viết tường trình và kiến nghị yêu cầu trả tự do cho Quân Cán Chính VNCH vì đó là thành phần TINH HOA CỦA TỔ QUỐC ,là chủ lực để đưa Việt Nam hội nhập vào nền văn minh của thế giới.

Qua nhiều phỏng vấn, bình luận thời cuộc, in sách tại hải ngoại Nhà Báo Việt Thường đã vạch trần tội ác của tên Đại Việt Gian HCM. Nhà Báo Việt Thường là người đầu tiên ở hải ngoại tố cáo tội ác của Tập đoàn việt gian cs là Tội VIỆT GIAN. Ông quan điểm là ĐÂM MẮY THẮNG VIỆT GIAN BÚT CHẴNG TÀ.

2- "Chuyện thâm cung dưới triều đại Hồ Chí Minh"

Trang bìa trong:

"Tài liệu lịch sử của Việt Thường

Printed in California-USA-2009

Copyright @ 2008 by tapchitanvan

All right reserved

Chuyện thâm cung dưới triều đại Hồ Chí Minh

Tân Văn xuất bản

Trang bìa sau:

Sơ lược về tác giả Việt Thường

- Tên khai sinh: Trần Hùng Văn. Sinh năm 1934, tại Hà Nội.
- Quê quán: Hà Nội
- Tôn giáo: theo đạo Phật
- Học lực: năm 1954, việt-gian cộng sản vào Hà Nội, gia đình bị kết tội là tư sản, địa chủ, nhân viên cao cấp của thực dân Pháp. Cha ông nguyên là kỹ sư cầu đường thời thực dân Pháp. Năm 1945, cha ông từ chối không nhận chức Thanh tra của Bộ giao thông mà xin về hưu, nên không chạy tản cư, vẫn ở lại Hà Nội, không làm gì cả. Sống nhờ vào số villa ở Hà Nội cho thuê. Khi mẹ ông tản cư lên Việt Bắc, thì năm 1949, đã đem toàn bộ đồn điền và ruộng đất tặng cho Chính phủ Liên hiệp chống Pháp.

Vì thế, ông phải bỏ ngang việc học hành. Năm 1955, toàn bộ gia sản của gia đình ông bị tịch thu. Cha ông bị quản thúc tới chết.

Anh lớn ông bị quản chế tại gia từ năm 1955 và năm 1956 bị tù với tội danh là gián điệp của thực dân Pháp và can thiệp Mỹ, và bị tra tấn đến phát điên ngay từ 1957, nhưng vẫn bị giam giữ tới tháng 12-1973.

Chị gái ông đang dạy tại trường Thánh Mẫu Marie, Hà Nội bị buộc thôi việc.

Anh thứ hai, học xong năm thứ hai Đại học Y khoa Hà Nội, cũng bị đui học, bắt đi lao động chân tay ở các công trường xây dựng. Và khi nghe tin xảy ra ngày Quốc hận 30-4-1975, đã tuyệt vọng tự tử.

Phần ông thì ngay 1956 cũng bị đi cải tạo tại Nhà máy cưa gỗ ở Phú Thọ, vớt gỗ cây từ Sông Thao lên và chuyển vào các nhà máy. Sau đó, được quay lại Hà Nội, làm phu cuốc đường đặt dây cáp và làm phu bốc vác ở khu Lương Yên, Hà Nội.

- Sự nghiệp làm báo: Từ năm 1952, được phụ trách trang học sinh (ngày thứ năm hàng tuần) của nhật báo Thân Dân mà cụ Nguyễn Thế Truyền làm chủ nhiệm và cụ Vũ Ngọc Các là chủ bút, cho đến năm 1954, khi các cụ Nguyễn Thế Truyền và Vũ Ngọc Các vào Nam.

Thời gian làm phu cuốc đường thì ông dạy bổ túc văn hóa cho anh chị em trong đội. Lúc đầu đã giúp đỡ, sau Đội trưởng đề nghị ông được nghỉ một buổi cuốc đường để soạn bài, tiến tới dạy cho cả Tổng đội, rồi được công đoàn nơi đó mượn làm chuyên trách cả dạy bổ túc văn hóa, cả hướng dẫn thể dục và văn hóa quần chúng. Được khen là dạy giỏi nên trở thành dạy kèm cho các cán bộ cấp trung cao và làm trong Ban giám hiệu trường Bổ túc văn hóa liên cơ quan trung ương Hà Nội.

Cũng từ đó thành cộng tác viên của các tờ báo và đài phát thanh, vì phu cuốc đường có nhiều đội lưu động làm khắp các tỉnh thành và các công trường, nông trường, nên ông bắt buộc phải đi đến đó để cho thi kiểm tra và cùng địa phương cho thi tốt nghiệp. Cho nên các báo đài hay nhờ ông viết bài và đưa tin. Từ đó ông chuyển hẳn sang làm báo, ở tuần báo Độc Lập, nằm trong khối báo chí của Mặt trận tổ quốc của việt-gian-cộng-sản.

Hoạt động báo chí của ông thuận lợi vì nhờ khá nhiều những công nhân là học trò của ông, sau khi du học ở nước ngoài về, đều giữ nhiều chức vụ quan trọng từ trung ương tới địa phương, cũng như các ngành dọc.

Sau 30-4-1975, ông vào Sài Gòn với tư cách phóng viên thường trú đặc biệt ở miền Nam. Nhờ thế, ông viết một tài liệu đề cập đến sự tiến bộ của VNCH trên mọi bình diện, có tầm cỡ quốc tế. Đó là cơ sở ngàn năm có một lần để xây dựng một VN thật sự Độc lập, Tự do và Hạnh phúc nếu thực thi đúng khẩu hiệu "Duy trì 5 thành phần kinh tế". "Hòa giải và hòa hợp" như tinh thần Hiệp định Paris về Việt Nam năm 1973.

Kết quả, ông bị Hội nhà báo khai trừ mà văn bản chỉ đóng dấu mà không có ai ký tên. Phía báo Độc Lập cũng vậy, cũng không có ai ký tên. Sau đó, ông bị bắt và bị coi là bị điên và bị giam chung với người điên thật ở bệnh viện Chợ Quán một năm, rồi chuyển tại trại giam của công an Sài Gòn và bị đưa giam ở Z30D.

Tháng 10-1987 ông ra khỏi tù với tội danh "Nhen nhóm tổ chức phản động" (???). **Bị quản chế tới cuối năm 1990, và tháng 6-1991, Ông được qua Vương quốc Anh với tư cách tỵ nạn chính trị."**